care va aduce două puncte Rapidului

...ȚATE DE ARBITRAJE

primei etape și
le care, pe bună
fost puși în si-
ire au influențat
r echipe în cla-

ultat pe *Dondoș*.
ă a fost Dumbra-
se afla departe
oricina. Astfel că
eciului a fost vi-
mpetența arbitru-
de autoritate a
în evidență în
ite de întrerupere
area penaltiului,
i de la Farul, că-
utem trece cu ve-
linea nesportivă,
t pe conducătorul
ca acesta să în-
ă facă ceva.

...ea
...UREȘTI

(Cluj) — cu...
legului său *V. To-*
nis, de asemenea,
la București, în
nor infracțiuni, în-
în care, în ciuda
care s-a jucat,
-au îngreuiat sar-
caz nu l-au tur-
it încît să nu „va-
tate și să sancțio-
abaterile de la re-
oculuí. Două erori
grave, cu efecte
ra rezultatului.
una, *A. Pop* poar-
ea directă și in-
a cînd a lăsat ne-
11 m atacul ne-
al lui *D. Nicolae*
rozea, care trecu-
se de doi adversari și se îndrepta, în careu, spre poartă.

● La a doua, el împarte vina cu tușierul *V. Topan*, care nu i-a semnalat ofsaidul lui *Voinea*, cînd acesta a primit mingea și a marcat al doilea gol, și nici el, deși era aproape de fază, n-a remarcat poziția de „afară din joc" a fotbalistului bucureștean.

Și cînd toate acestea se întîmplă la scorul de 1—0 pentru adversar, nu se poate spune că nu reprezintă un dezavantaj net pentru echipa privată de intervenția arbitrului în spiritul regulamentului, că rezultatul nu este influențat. Nu au fost greșeli din cele inofensive, acceptabile într-un arbitraj pentru că nu au repercusiuni asupra jocului, ci scăpări grave care cîntăresc greu în balanța unei partide echilibrate, cum a fost aceea dintre Steaua și Petrolul.

★

Aceste două cazuri, petrecute într-o singură etapă, constituie un semnal de alarmă. Într-o recentă conferință de presă se sublinia, în legătură cu arbitrajele, și pe bună dreptate, că acești „cavaleri ai fluierului" nu au asigurate în multe cazuri condiții pentru o conducere obiectivă, curajoasă, în spiritul regulamentului. În același timp însă, s-a subliniat și un alt aspect, la fel de just : că arbitrii își pot impune personalitatea sau că ei singuri, neforțați nici de ambianța din tribune nici de situațiile din teren, își creează o atmosferă potrivnică prin modul cum apreciază infracțiunile, interpretează regulamentul și-l aplică.

P. GAȚU
GH. NERTEA

...TIRE

...ate numai prin
intermediare,
mai mulți co-
același regim
de joc, s-au
nivel ridicat
igeanu, Sătmă-
Acest aspect îl
mportant pen-
ei trebuie să
jucătorii n-au
au fost dispuși
ult, pentru ca
lirecție trebuie

...erioadă este
...t de urmărit
...ază jucătorul
ajunge la con-
...otențialul fizic
...ără fund. După
...ondist pe 1500
prima parte cu
tot așa un fot-
să facă eforturi
...eputul jocului,
...ască prea din
...
...tală presupune
...licioasă a efor-
...e cont propriu
așa cum a fă-
în meciul cu

„U" Cluj în prima repriză, a reține și conduce mingea în lungul și în lotul terenului ca Sălceanu, Barbu *(Cluj)*, Halagian *(Vagonul) și alții înseamnă irosirea inutilă a propriei energii și chiar a celei a coechipierilor. Toate acestea au repercusiuni asupra întregii echipe.*

Am ținut să subliniez aceste aspecte, fiindcă desăvîrșirea pregătirii fizice, începută în perioada premergătoare returului, a intrat, o dată cu competiția, într-o nouă fază, cînd corelarea factorilor joacă un rol din ce în ce mai important.

În încheiere doresc să spun cîteva cuvinte și despre jucătorii selecționabili. În timp ce pentru majoritatea jucătorilor echipelor divizionare A solicitarea fizică va scădea în perioada următoare, datorită faptului că jocurile vor fi programate la o săptămînă, în schimb pentru componenții lotului A, sarcinile vor continua să fie ridicate, cu tendința de a crește chiar. Ducerea la bun sfîrșit a obiectivelor care stau în fața echipei naționale reclamă o colaborare foarte sinceră, atentă și judicioasă între antrenori, jucători, medici, conducători de cluburi și ai federației.

ALARMANTA INCAPACITATE A DINAMOVIȘTILOR BUCUREȘTENI

Am putea spune că nu rezultatul meciului de la Arad a constituit o surpriză. În fond, diferența de puncte din clasament constituie doar o premisă care, adeseori, se dovedește neviabilă **în** teren, raportul de forțe stabilit de-a lungul multor etape fiind răsturnat în nouăzeci de minute. **Surprinzătoare a fost maniera în care au abordat partida jucătorii dinamoviști, dintre care nu mai puțin de 7 sînt selecționabili.** În fața **Vagonului** — echipă cu o față de ultimă oră și cu pretenții ce nu depășesc, deocamdată, supraviețuirea în prima divizie — echipa bucureșteană a început meciul pe dominanta suficienței, a autoîncrederii exagerate că lucrurile se vor rezolva de la sine, fără ca ECHIPA să construiască, să se angajeze decisă pentru gol, ca să-l încheie sub imperiul unei apărări disperate, haotice, încercînd să salveze bruma unui punct.

Să fim bine înțeleși. **Nu vrem să minimalizăm deloc efortul jucătorilor arădeni pentru obținerea victoriei, plusul lor de voință și vigoare, care s-au și dovedit decisive în cele din urmă.** Vrem doar să consemnăm în rîndurile de față, surprinzătoarea, alarmanta incapacitate a echipei bucureștene de a-și pune în valoare posibilitățile tehnico-tactice în fața unui adversar inferior din acest punct de vedere. Nu credem să fie întîmplătoare anumite simptome, relevate și de antrenorul dinamovist, **Bazil Marian**, vizînd căderea fizică a echipei în finalurile ultimelor partide, slaba eficacitate a atacului care în fața unor apărări mai puțin decise ratează exasperant, iar în fața unei defensive stricte, cedează cu ușurință. La fel a fost și miercurea trecută, în Cupă, la Tîrgoviște...

Acestea să fie însă singurele carențe pe care jocul dinamoviștilor le-a relevat în ultimele partide ? La Arad, de pildă, echipa bucureșteană a lăsat să se întrevadă că diferența valorică dintre jucători poate greva pe mai departe randamentul său, că acest fapt devine alarmant, indiferent de adversar, atunci cînd și forma sau validitatea unora dintre titulari sînt necorespunzătoare. Este poate prematur să concluzionăm în acest sens, dar este evident **că** apărarea dinamovistă nu este omogenă, fundașii laterali fiind mult sub valoarea axului central, că atunci cînd **Radu Nunweiller** este indisponibil sau **Ghergheli** ieșit din formă, echipa tînjește după o „busolă" iar atacul trăiește mai mult din acțiunile individuale ale lui **Dumitrache** și **Pircălab,** acestea stînd adeseori sub semnul capriciilor de moment. Neomogenă din acest punct de vedere dar și prin disponibilitatea de a se angaja din primul pînă în ultimul minut pentru victorie (așa cum au făcut-o, exemplar, la **Arad,** doar **Datcu** și **Dinu)** echipa dinamoviștilor bucureșteni a fost incapabilă să acționeze organizat, dezinvolt, să-și impună superioritatea cu armele tehnicii individuale ale unor jucători internaționali sau prin manevrele tactice ale unei echipe rodate în nenumărate întîlniri de anvergură.

Este adevărat că **Boc,** pivot al apărării dinamoviste, a părăsit terenul la jumătatea primei reprize, **Dinu** trebuind să se limiteze doar la sarcinile defensive. Dar nici pînă atunci dinamoviștii nu au constituit un pericol pentru poarta lui **Matache,** mijlocul terenului nu aparținuse bucureștenilor iar apărătorii acestora fuseseră deja de cîteva ori pe „contre-pied". Așa încît puntem spune că în prima repriză a meciului de la **Arad, Dinamo** N-A ȘTIUT să cîștige meciul, ca în final SĂ NU-L MAI POATĂ cîștiga.

Paul SLAVESCU

PENTRU CA IDEEA SĂ NU SE ALTEREZE...

Campionatul de tineret-rezerve, disputat în completarea celui al Diviziei A, oferă de multe ori nu numai partide valoroase ci și debutul unor elemente care-și pot găsi aci posibilitatea unei evoluții firești spre vîrful piramidei. Implinirea lor este grevată însă, uneori, de lipsa de interes sau de înțelegere față de nevoile tineretului, concretizată pe de o parte prin lipsa echipamentului și materialelor sportive adecvate, iar pe de alta prin programarea meciurilor pe terenuri improprii, la ore nepotrivite, văduvite de spectatori — cei ce contribuie prin prezența lor la culoarea fiecărei partide — datorită schimbărilor de la o zi la alta a locurilor de disputare și cu arbitri mai mult sau mai puțin improvizați.

De pildă, în prima etapă a returului, partida U.T.A.—„U" Craiova *(1—1) s-a disputat pe maidanul intitulat pompos teren de fotbal de la* „Indagrara" *(este oare omologat acest „teren"?). Lăsăm la o parte inexistența vestiarelor sau a tribunelor, dar la meciul amintit nu au existat nici organe de ordine, spectatorii (puțini la număr) intrînd pe așa numita pistă de atletism și înaintînd pînă la linia de tușă. Din această cauză au fost influențate deciziile arbitrului de centru* I. Cristea *din* Deta *și ale tușierului* Szekel (Arad).

Duminică, partida Vagonul — Dinamo București *(0—1), anunțată inițial pe terenul Gloria, la ora 10, a fost mutată în ziua meciului pe stadionul C.F.R. Shimbarea nu s-a comunicat nicăieri (ca și în cazul meciului* U.T.A. — „U" Craiova, *anunțat pe afișe în deschidere la partida de seniori), arbitrii veniți la „Gloria" găsind stadionul gol !*

Și, pentru a termina cu Aradul, să notăm eliminarea celor doi textiliști Fl. Dumitrescu *și* Pecican *în meciul cu Crișul, dar și arbitrajul părtinitor în favoarea gazdelor al clujeanului* Gh. Vereș *care, printre altele, a trecut peste un fault clar în careul Crișului...*

Pe un teren impropriu s-a jucat și partida Rapid — „U" Cluj *(3—0). În plus, s-a apelat la un spectator în locul unuia din arbitrii de tușă, cel în cauză ajungînd la teren cu aproape o jumătate de oră întîrziere !*

Nu știm dacă F.R.F cunoaște bui să ceară observatorilor săi la jocurile divizionare A să asiste și la cele de tineret-rezerve.

În orice caz, se impune mai multă atenție acestui campionat de tineret-rezerve pentru ca ideea, excelentă, să nu se altereze pe drum.

Mircea TUDORAN

CLASAMENTUL „SECUNZILOR"						
1. „U" Craiova	17	12	3	2	34-12	27
2. Crișul	17	11	2	4	25-14	24
3. F. C. Argeș	17	9	5	3	19-13	23
4. A.S.A. Tg. M.	17	9	4	4	24-18	22
5. Dinamo Buc.	17	9	2	6	26-19	20
6. Petrolul	17	8	4	5	22-16	20
7. Steaua	17	8	3	6	51-26	19
8. Dinamo Bac.	17	8	3	6	40-27	19
9. Rapid	17	8	2	7	26-24	18
10. Farul	17	8	1	8	21-16	17
11. „U" Cluj	17	5	4	8	19-30	14
12. U.T.A.	17	4	4	9	19-23	12
13. Politehnica	17	5	2	10	18-36	12
14. Progresul	17	4	3	10	19-37	11
15. Vagonul	17	3	3	11	18-33	9
16. Jiul	17	2	1	14	8-45	5

Sincer să fiu, nu credeam că-mi va veni rîndul chiar așa de repede să iau cuvîntul la acest „colț al căpitanului de echipă". Dar, pe semne, situația precară a lui F.C. Argeș, echipa mea, care anul trecut pe vremea aceasta lupta cot la cot cu Steaua pentru cîștigarea titlului de campioană, constituie un motiv nu lipsit de importanță, așa că...

Ce-i cu noi ? Ce se întîmplă cu F.C. Argeș ? Iată întrebări firești la care simpatizanții clubului vor să afle răspunsuri, să știe adevărul. Voi încerca deci, să explic cum s-a ajuns la situația precară a echipei.

Consider că una dintre cauzele principale ale poziției noastre în clasament a constat în ușurința cu care am privit majoritatea meciurilor din turul actualului campionat. Credeam că succesele vor veni de la sine, că, automat, putem învinge pe oricine. Ne-am înșelat amarnic. De altfel, e o greșeală în care nu am căzut numai noi, după obținerea unor rezultate bune. Plătim scump această superficialitate ; în retur va trebui să luptăm din greu pentru reabilitarea echipei.

În al doilea rînd, eu, personal, consider că plecarea lui Coman a însemnat o pierdere irecuperabilă pentru echipă ; a însemnat un surplus de nesiguranță în apărare.

COLȚUL CĂPITANULUI DE ECHIPĂ

AZI:

BARBU

(F. C. ARGEȘ)

Așa-mi explic primirea unor goluri, altădată ușor de evitat. Un exemplu concludent : în partida de duminică, ambele goluri înscrise de Politehnica au fost rezultatul unor greșeli ale apărării în general și ale portarului în special.

Ajungînd la acest punct, aș vrea să evidențiez însă și unele aspecte cu ceva mai mult iz de optimism. Pentru că eu unul cred că echipa își va reveni, totuși. Fac această afirmație gîndindu-mă la faptul că jocul apărării capătă, cu fiecare meci, substanță. În același timp, revenirea la o formă corespunzătoare a lui Dobrin, Jercan și Radu va duce la mărirea eficacității liniei noastre de înaintare, singura care n-a marcat nici un gol în primele două etape ale returului.

Consider, însă că, ținînd cont de faptul că atmosfera din sînul echipei este bună, că la antrenamente se muncește cu rîvnă, că sîntem cu toții hotărîți să redresăm echipa, acestei perioade critice i se va pune punct. În ultima vreme, e drept, ne-a cam ocolit și... norocul. Pentru că, orice s-ar spune, fotbal fără puțin noroc... Dar, prea am luat în serios lucrurile, prea se muncește cu tragere de inimă pentru ca să mai dăm pe viitor, vina pe șanse ! Nu mă pot împăca însă cu cei care ne și văd retrogradați. Eu văd altceva. Că băieții nu-s crispați, că au încredere în forțele lor. Văd o ambiție cum n-am văzut niciodată la Dobrin, la Țurcan, la Jercan.

Cum să nu cred în reabilitarea echipei ?

Cuplul băcăuan RUGIUBEI — D. ENE în dans aerian în fața porții lui MANTA
Foto : C. PUCA

VICTORIA VOINȚEI

Poate că în nici un alt domeniu ca în sport, bariere neclintite în fața oricărui „argument" n-au fost așa de spectaculos înlăturate cu ajutorul acelei virtuți numită voință. Și este suficient să amintim lupta crîncenă pe care au dus-o la vîrsta copilăriei cu o maladie teribilă cei ce aveau să devină mai tîrziu campioni olimpici și recordmani mondiali la natație, frații **John** și **Ilse Konrads** ; sau trăgătorul maghiar **Takacs** care, pierzîndu-și brațul drept pe front a revenit pe poligonul de tragere și — printr-o muncă titanică de educare a voinței, a reușit, trăgînd cu mîna stîngă, să devină campion olimpic, sau memorabilele victorii ale lui **Emil Zatopek,** fruct al unei voințe fără margini.

Ne-am amintit aceste pilduitoare frînturi din istoria agitată a sportului, asistînd la meciul de duminică de la **Bacău.** Departe de **not** ideea de a pune pe același plan magnificele exemple arătate mai sus, și o victorie oarecare, într-un meci oarecare, cu un adversar (să ne scuze Progresul...) oarecare. Dar arma aleasă de către băcăuani pentru obținerea acestei victorii a fost comună cu cea a marilor performeri amintiți mai sus : VOINȚA ! Fiecare din ei a muncit cît zece ! L-am văzut pe fundașul **David** acționînd neobosit, **„din 16 în 16",** trăgînd tot atacul după el, șutînd frecvent și periculos la poartă, pentru ca în clipa următoare să reușească o deposedare în propriul careu ; l-am văzut pe **Nunweiller IV** în chip de... extremă stînga aducîndu-și prin centrarea precis executată, un substanțial aport la înscrierea primului gol ; l-am văzut pe tînărul **Pană,** serios accidentat, scrîșnind din dinți și continuînd să joace de parcă nu s-ar fi întîmplat nimic ; l-am văzut pe... etc., etc. Și ca o consecință logică, voința de nestrămutat a acestora ca și a colegilor lor, a fost din plin răsplătită printr-o victorie pe care însuși antrenorul celor învinși a apreciat-o că s-a înscris în **palmaresul celor care au dorit-o mai mult.**

Leonida TONCU